

Моніторинг результатів анкетування «Інклюзивна освіта»

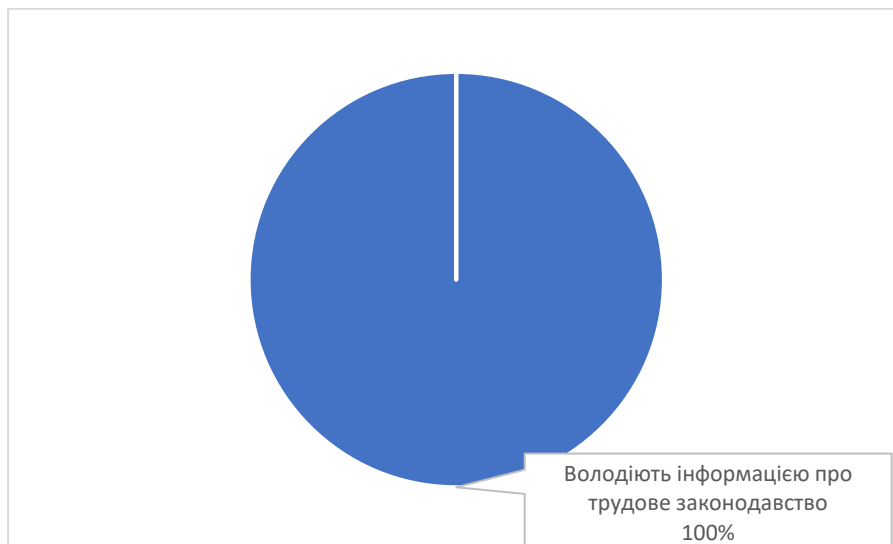
Метою проведення опитування є оцінка стану інклюзивного освітнього середовища закладу освіти крізь призму сприйняття здобувачів освіти, визначення рівня їх поінформованості про доступні послуги, виявлення освітніх і соціальних потреб, а також окреслення проблемних аспектів та напрямів удосконалення інклюзивної політики. Моніторинг рівня сформованості інклюзивного освітнього середовища, визначення ступеня доступності освітніх і соціальних послуг, а також виявлення потреб і проблем здобувачів освіти для подальшого вдосконалення діяльності закладу освіти.

У моніторинговому опитуванні взяли участь 2 студенти освітньої програми «Фізична терапія, ерготерапія» другого (магістерського) рівня вищої освіти денної форми навчання Хмельницького інституту соціальних технологій. Обидва респонденти є особами жіночої статі віком 21-24 роки, навчаються за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, мешкають у місті та проживають удома під час навчання.

За типом інвалідності обидва опитані мають порушення зору (2 особи – слабозорі), з них 1 студентка має II групу інвалідності, 1 студентка – III групу інвалідності. Це свідчить про необхідність подальшого розвитку безбар'єрного освітнього середовища, адаптованого насамперед до потреб осіб із порушеннями зору.

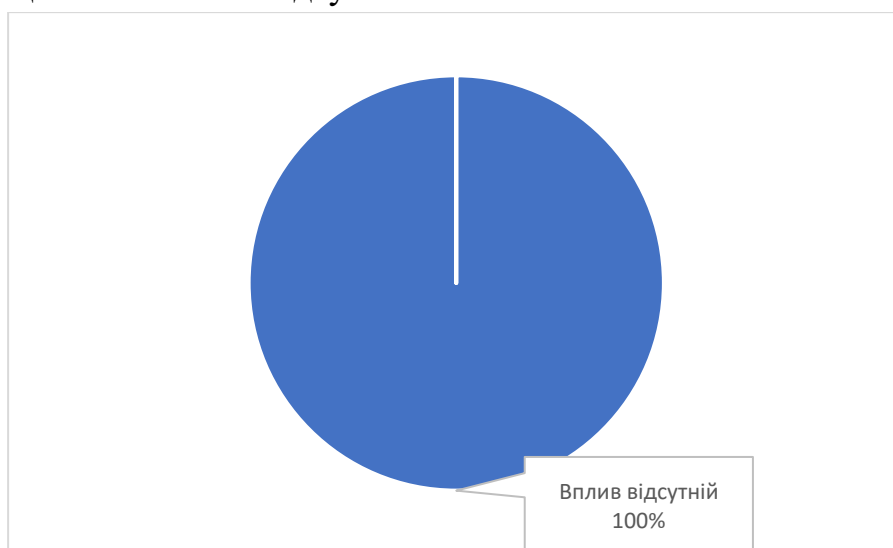

Важливим показником соціальної активності є те, що обидві студентки поєднують навчання з роботою та працевлаштовані у державних або комунальних установах. Основним мотивом працевлаштування респондентки визначили можливість самореалізації, професійного становлення та бажання почуватися корисними.

Щодо правової обізнаності та трудових перспектив, 2 особи зазначили, що володіють інформацією про трудове законодавство, знають про норматив працевлаштування осіб з інвалідністю та бажають працювати під час навчання або після завершення університету.

Позитивним є сприйняття інклюзивного середовища в університеті. На запитання щодо впливу статусу особи з інвалідністю на взаємини в суспільстві 2 особи відповіли, що такий вплив відсутній.

Водночас щодо університетського середовища обидві респондентки відзначили, що вплив інвалідності тут значно менший, що підтверджує високий рівень толерантності та інклюзивності закладу освіти.

Архітектурну доступність приміщень університету обидві студентки оцінили на 5 балів із 5, що є максимальним результатом. Також 2 особи не мають проблем із місцем харчування та не висловили суттєвих труднощів під час навчання.

Основними джерелами підтримки студенти назвали кафедру (2 відповіді), а також викладачів, одногрупників, старосту групи, куратора та працівників деканату. Це свідчить про ефективну взаємодію між студентами та структурними підрозділами університету.

Щодо потреб у супроводі, найвищі оцінки отримали педагогічний, соціальний, технічний та інформаційний супровід – від 4 до 5 балів. Натомість низькою виявилася

потреба у перекладі жестовою мовою (1 бал у 2 студентів), що відповідає специфіці вибірки.

Отже, результати анкетування свідчать, що Університет «Україна» створює комфортні умови для навчання студентів з інвалідністю. Для подальшого вдосконалення доцільно посилити психологічну підтримку, профорієнтаційні заходи, розширення можливостей студентського самоврядування та сприяння працевлаштуванню.